

Sygnatura akt VI Ka 1036/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **5 lutego 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Roberta Smyka

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R.

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2019 r.

sprawy **A. S.** ur. (...) w P.

syna S. i H.

oskarżonego z art. 180a kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 31 sierpnia 2018 r. sygnatura akt II K 537/18

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. N. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w wysokości 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt VI Ka 1036/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z sierpnia 2018 r. sygn. akt II K 537/18 uznał A. S. za winnego tego, że w dniu 14 lutego 2018 r. ok. godz. 15:00 w R. na drodze publicznej, tj. ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód dostawczy marki F. o nr rej. (...), nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta R. nr K..(...)z dnia 26 września 2008 r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B, tj. przestępstwa z art. 180a kk i za to skazał go na karę roku pozbawienia wolności, na mocy art. 42 § 1a pkt 1 k.k. orzekając wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

Apelując obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok w części dotyczącej wymiaru orzeczonej kary i środka karnego, zarzucając rażąca niewspółmierność, w sytuacji w której wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości czynu uzasadniają zastosowanie kary o charakterze wolnościowym i środka karnego o krótszym okresie trwania, z ostrożności procesowej brak zastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary w sytuacji, w której warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary i zapobieżenia powrotowi oskarżanego do przestępstwa.

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenie poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności w dowodnym wymiarze oraz orzeknięcie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w minimalnym przewidzianym okresie 1 roku, z ostrożności procesowej o warunkowego zawieszenie wykonania tej kary na najdłuższy nawet okres próby, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego jest oczywiście bezzasadna.

Sąd I instancji przeprowadził w sprawie pełne postępowanie, również w zakresie ustalenia danych niezbędnych dla ustalenia stopnia karygodności zachowania oskarżonego oraz właściwej reakcji karnej.

Dodany nowelą z dnia 20 marca 2015 r. art. 180a kryminalizuje umyślne czyny polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu – wbrew decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Przed 18 maja 2015 r. czyny tego rodzaju stanowiły wykroczenie stypizowane w art. 94 § 1 kw.

Decyzja o cofnięciu oskarżonemu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B wydana została jeszcze w 2008 r.

Pierwszy wyrok skazujący za przestępstwo z art. 180 a kk zapadł wobec oskarżonego w dniu 9.02.2016 r., kolejne: 8.09.2016 r., 22.09.201 r., 6.06.2017 r., 20.06.2017 r.

W dniu 14.02.2018 r. oskarżony popełnił następne przestępstwo, dowodząc, że za nic ma tak decyzję administracyjną, jak i wyroki sądu, nie wyciągnął żadnych wniosków z wymierzanych kar wolnościowych, początkowo grzywny, później kar ograniczenia wolności. Co więcej zachowania obecnie omawianego dopuścił się w dzień po wydaniu wobec niego wyroku łącznego. Nawet zatem dzień po rozpatrywaniu jego sprawy przez Sąd oskarżony nie wahał się popełnić przestępstwo. Co więcej dzień przed egzaminem, który miał mu umożliwić odzyskanie uprawnień. Nawet taka perspektywa nie powstrzymała oskarżonego. Zresztą z wyjaśnień wynika, że nie zamierzał się podporządkować żadnym regułom prawa, o czym przekonuje zakup pojazdu, w którym został zatrzymany do kontroli.

Słusznie zatem Sąd I instancji wskazał, że jedyną okolicznością pozytywną jest przyznanie się do winy, ale nie może ona być przeceniana wobec nasilenia obciążających.

W świetle powyższego za trafną i nie noszącą cech surowości, ani tym bardziej niewspółmiernej surowości, nie można uznać wymierzonej oskarżonemu kary, która odpowiada dyrektywom art. 53 kk, podobnie, jak wymiar orzeczonego środka karnego.

Odwoływanie się do sytuacji rodzinnej jest o tyle nietrafione, że przecież oskarżonemu ta była znana. To oskarżony zlekceważył dobro najbliższych, którego nie miał na względzie popełniając kolejne przestępstwa. Dlatego też owa stabilizacja życiowa nie może przekonywać o pozytywnej prognozie społeczno- kryminologicznej, co wyklucza orzekanie kar wolnościowych. Z kolei warunkiem zastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jest, aby było to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego

celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. W wypadku A. S. prognoza jest natomiast negatywna, nie daje on swą postawą minimalnych podstaw do prognozowania, że nie popełni ponownie przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, nie znajdując podstaw do orzekania poza granicami zarzutów, o kosztach postępowania odwoławczego orzekając po myśli art. 636 § 1 kpk, nie znajdując w sytuacji oskarżonego, ani względach słuszności wsparcia, dla rozważań o zwolnieniu go od kosztów sądowych.